

Víš, ono to není

Jan-Matěj Rak

1. Víš, ono to není jen přijít,
ačkoliv se to tak zdá,
zazvonit, zaklepat, vejít
a říci ti, jak se co má,
já ani nevím, jak začít,
natož říci ti, že tě mám snad,
ono nemá se na pilu tlačit,
já vlastně chtěl říct, že mám hlad,
jenomže hladovým sytí moc nevěří,
řekneš mi: jdi si dát večeři,
a do večerního příšeří
dveře mi zabouchneš zas,
tak tady koukám do dveří,
stojím tu jako pták bez peří,
nadávám kleju a láteřím,
aby to všechno spral ďas.
2. Celou noc v hlavě si srovnávám,
co řeknu ti, už jsem si jist,
slovičko ke slovu přidávám,
takže do rána mám plný list,
potom nadechnu se jako pokaždé,
pěkně zhluboka a z plných plic,
no, ale, přátelé, považte,
že po tom všem neřeknu nic,
přemyslím pořád, proč asi
bavím se jenom o počasí,
proč nechytanu svou šanci za vlasy,
vždyť jsem ji na dosah ruky už měl,
kolikrát za dveřmi stála jsi
a já, já zatím vytvářel trapasy,
jak nejhlubší struna od basy,
jak ve větru tráva se chvěl.
3. Teď se mě určitě zeptáte:
tak co, jak bylo to dál,
je to za tenhle měsíc už popáté,
takže nevím, proč bych vám lhal:
zas jsem to zvorál, zas jsem to zpackal,
to jsem tomu zase dal, krucinál ...